

derfor kan jeg i dette Tilfælde tage mig det temmelig let.

Tscherning: Jeg troer, at det ærede Medlem for Københavns Ste Valgfreds (Tillisch) lægger langt mere Vægt paa det Hele, end der behøves. For det Første troer jeg ikke, at det lader sig gjøre ved Hjælp af en Lov at skaffe sig paa en Maade Embedsmændenes Tanker at vide, forsaavidt de skulle være hemmelige, og dersom Folket derimod paa den Maade kunde skaffe sig den oplyste, den, for at være det, betalte Classes Mening at vide om mange Forhold, saa var dette den bedste Belæring, det kunde faae, og den nyttigste Anvendelse, som Vedkommende kunde give en heel Deel af deres Kræfter. Man maa imidlertid vel lægge Mærke til, at den Indflydelse, som denne Lov vil have paa Erklæringerne, hovedsagelig vil være den, at Erklæringen vil komme til at holde sig til Kjendsgjerninger og til at sige: det og det og det er skeet. Naar en Embedsmand skal erklære sig over en Sag, hvor der kan være Spørgsmaal om, hvorledes en Mand's personlige Forhold er, om han f. Ex. er fordrucken eller ikke, saa, naar han kun har det som Kjendsmaal om ham, at han er fordrucken, kan han ikke skrive det om ham; thi det er ikke en Kjendsgjerning, men han kan skrive: Jeg veed ikke, hvormegent den Mand drikker; det er en Kjendsgjerning, det kjender han ikke nøjagtig, og altsaa kan han heller ikke i den Henseende dømme om hans Færd; det maa han lade sig nøie med, og det kan Ingen tage ham ilde op; thi han har sagt fuldkommen Sandhed. Det er den Forandring, der vil indtræde, at man vil komme til, kun at skrive, hvad man er fuldkommen sikker paa, og ved at sige det, som man med Sikkerhed kan sige, vil man sige nok, for at blive forstaaet. Den hele Betragtningssaaade om Embedsmændenes Stilling hænger som sagt ikke sammen med denne Lov. Jeg anseer Embedsmændene for Statens Tjenere under Regjeringens Ansvarlighed, og saaledes forpligtede imod Regjeringen, at de udføre dens Hverv; men vi ere endnu ikke come hen til denne Stilling; vi betragte endnu Embeds-

standen som en quasi Repræsentation for Befolkningen; det er en nedartet Bane fra tidligere Tider, og derfor kunne Forholdsregler af denne Art være fornødne i Overgangstiden; men de blive især fornødne, for at tilintetgjøre og ophæve den skjæve Anskuelse om bestaaende Forhold, som har udbredt sig og vinder Styrke ved en Modstand, hvis Begrundelse Ingen ret kan forstaae. Man forstaaer meget godt, at der indensfor denne Lovs Grændser kan være Ting, som man ikke vil have skulle træde frem i Lovsform, men man forstaaer ikke, at Hovedideen i dette Forslag ikke skal kunne formuleres saaledes, at den ubadtil kunde blive til Lov. Den ærede Rigsdagsmand (Tillisch) maa lægge Mærke til, at man kun har eet constitutionelt Mittel til at bringe Regjeringen til at definere sin egen Stilling ligeoverfor et Forslag af denne Art, og dertil bringe vi kun Regjeringen ved at blive ved at forfølge den med et Lovforslag, hvis Idees Rigtighed Ingen i det Væsentlige kan benægte, ikke engang det ærede Medlem selv, men med Hensyn til hvis Form man endnu ikke er kommen saavidt, at den er bleven saaledes afrundet, at den har vundet Regjeringens Bifald; det er det eneste Mittel til at bringe Regjeringen til Opfindsomhed, og det er et fuldkommen constitutionelt Mittel; man har jo ikke noget andet; saaledes maa det forstaaes, og saaledes maa Regjeringen forstaae det.

Buchwald: Jeg skal indskrænke mig til den ganske korte Bemærkning, at, saasnart den lykkelige Tid maatte oprinde for Landet, der er bebudet af den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgfreds (Tscherning), at der ikke vil blive afæftet flere Erklæringer, saa vil jeg høre til dem, der kalde det fornuftigt at stemme for dette Forslag, men saalænge indtil dette skeer, kan jeg ikke fravige den Mening, at jeg finder dette Forslag i alle Henseender complet upraktisk. Jeg har allerede under første Behandling temmelig vidtløftig udviklet de Grunde, hvorfor jeg stemmer mod Forslaget, og jeg har heller ikke kunnet finde mig opbygget ved den Formular, den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valg-